

Leto 6. Štev. 11. PRILOGA ZA MLADINO. 1937. nov. 8.

Mladenka Marija, pomagaj mladini.

Ne prosim te za mladino etoga sveta, prosim te z sklenjenimi rokami za mladino ovoga sveta. Vidim v duhi velikansko plesišče i vrteti se na njem jezere i jezere parov mladi ljudi, dečkov i deklin. Plešejo noč no den i si niti za minuto ne morejo oddehnoti. Dečko vleče plesalsko za sebov, čeravno ta ne bi rada šla i plesalka vsiliva vleče dečka za sebov, čeravno se te vkraj drži. Plešejo ti pari po ognji. Znoj se cedi ž njih v potokaj i kaple na ogenj. Pa kak spadne na ogenj, te ešče bole zažari. Zažari i se potegne plesalcom v oči, da svoje trpljenje bole jasno vidijo, se njim zažene v srce, da svoje trpljenje bole grozovito občutljivo. Strast plesa na tom sveti se pokori z vnooletnim plesom po ognji na drugom sveti. O kak se mi mili ta mladina, štero je ples spravo v ogenj očiščilišča. Kak se mi milijo ti zapelani dečki i te zapelane deklina, štere je glas igre odvabo od cerkve, od domače hiše, da so se podali v vrtimec plesa, v ogenj strasti, si podkopali zdravje i pripravili rano smrt. Kak se mi milijo ti dečki i te deklina. Gda je pomilujem, se mi srce od žalosti stiskava, gda gledam plesočo mladino na zemli. Gda gledam med njimi se vrteti hudočca, gda vidim nad njimi se režati smrt. Siromačeki! Kralica i smilena mati očiščilišča, pomagaj mladini, ki pleše za pokoro v purgatoriumskom ognji i ki pleše na zemli za pur-

gatoriumski ples, a samo da ne bi plesala za večni peklenski ples. Vlej dečkom i deklam mržnjo do plesa, posebno te mesec naj ne zdignejo svojih nog na ples iz lübezni do trpečih bratov i sester v očiščilišču, ka njim skrajšajo ples po ognji. Marija, na tvojo čisto mladost te prosim, šteta plesa ne poznala, reši našo mladino vsakšega plesa, ki bi mogo škoditi v najmenšoj meri božoj časti i zveličanji duše.

Marijine družbe.

„Otrok Marijin ne obupuje nikdar!“

Človeško življenje je veliko razočaranje! Ko opazujemo vedro nebo in se čudimo njegovi krasoti, že se je v naglici zoblacilo, blisk in grom straši nad nami! — — — Med tem ko sanja srce v radostih, uživanju in nasladah, iznenada pridrvi bolest, ga zagrabi, da poka od bolesti in tuge! Vsa človeška zgodovina, pa naj bi bila še tako sijajna, se da izraziti s tremi besedami: Rojstvo, jok, smrt. Zibel, križ in grob so tri postaje našega potovanja. Nekoliko prijetnosti, sreče in časti pač ublaži prostor med eno in drugo postajo, toda križ bolesti se ne da odpraviti, dokler se na grobu ne izpremeni v križ upanja. Sestre moje, poglejmo otroka, zvezanega na rokah in nogah, to nežno bitje je komaj zagledalo svet, — njegov prvi pozdrav je — jok! Svoje življenje začena z bolestjo in to iz edinega vzroka, ker je bil rojen! Toli nevarnosti, tolike nadloge je z svojim rojstvom pričel, vse to je že za nežno dete v zibelki, ena sama bolest! Povsod nas spremljajo bridkosti in težave življenja. Kakó lepo opisuje pisatelj „Hoje za Kristusom:“ Kamorkoli se obrnete, povsod nosite seboj samega sebe, povsod najdete težave, povsod morate trpeti in zle narave tistih, ki Vam zapovedujejo — prenašati!“ In zopet okoli sebe vidite prijateljska srca, v katerih mislite da ste našli blaga in udana srca. Ali pri prvi priložnosti Vam bo dano spoznati, da so vam zahrbtni; njihovo obrekovanje Vas bo zadelo v dno duše. —

Kje toraj najdemo na zemlji človeka, ki bi imel vse, kar si poželi, ki nebi nikdar ničesar pogrešal? Takega srečnega zemljana ni bilo in ga tudi ne bo! Nadloge bodo objemale svet, dokler bo živel samo eno bitje na svetu! — Sestre moje! In vendar naša srca se lahko počutijo tudi v bridkosti srečna in zadovoljna, ako iščejo tolažbo in uteho na srcu Nje, ki je Mati bolečin! Sam Bog tolaži tistega, ki pri Njem išče tolažbe. V svojih solzah, drage sestre, bomo našle sladko tolažbo, ki nas bo varovala pred obupom in pred malodušnostjo. Spomnimo se v urah bridkosti, da še ni bil nihče zapuščen, kdor je pod Marijim varstvo pribežal, prosil pomoči Nje, ki je tolažnica žalostnih in pomočnica kristjanov! — In ko se bodejo razjasnili temni oblaki in bodejo zopet zlati sončni žarki objemali naša srca, takrat bodejo naše

duše v tihi sreči zapele Marijin slavospev „Moja duša poveljuje Gospoda!“ Sestre! V urah bridkosti, v dnevih gorja in bolesti se oklenimo Marije, čim hujši bo naš življenski boj, — tem lepša bo naša zmaga! Obupovati nesmemo nikdar!

Vika Razlagova.

SOČAK ŠTEFAN,
sin Slov. krajine, na levoj strani, misijonar
v Južnoj Ameriki, z svojim ravnitelom
g. ALDANA JOŽEFOM

Slovenska Marijina družba v Zagrebi.

Misijonsko nedelo smo práv lepo obhajali. Zbralo se nas je veliko število slovenskih dekeo, pri čč. ss. usmiljenkah v Zagrebi. Pri toj priliki sta nas obiskala oba slovenskiva škofa, ljubljanski dr. Gregor Rožman i naš lavantinski vladika dr. Jožef Tomažič. Lehko si mislite veselje i radost, ki je navdajala naša srca, kda smo zagledale oba cerkveniva kneza v našoj sredini. Pri vhodi smo jima napravile špalir, nato so nastopile tri belo oblečena dekle. Zupančič Cirila jiva je prav od srca pozdravilā y imeni vseh družbenk, drugivi dve sta pa izročili vsakomi šopek belih klinčkov. Sprejem je bilo prizrčen in genliv. Za pozdravom so sledile deklamacije „Kraljici rožnega venca“ i „Kristusu Kralju“. Sledio je prizor iz „Vigredi“ 7 prošenj očanaša.

Dekle, med njimi tudi Zorko Micika i Lebar Katica iz Ižakovec, so svoje vloge prav dobro izvedle. Nato je nastopo kongregacijski pevski zbor od 35 dekeo, ki je navdušeno spevao par nabožnih i narodnih venčkov. Nato je pozdravo Prezvišene preč. g. voditeo, Kozelj Janez iz Družbe Jezusove i jiva zaproso za par reči. Prvi je govorio škof dr. Tomažič. S prirčno lübezivimi reči je navdušavao dekle, da ostanejo dobre i verne Bogi i slovenskomi narodi. Prezvišeni g. dr. Rožman so nam posebno priporočali, da molimo za naše misijone. Končno smo dobile od oba nadpastirski blagoslov.

Da bode cela stvar bole razumljiva ino jasna, moramo tudi omeniti naše sestanke. I to, vsako drugo nedelo v meseci, zajtra ob pol 6-ih sv. meša i skupno sv. obhajilo, pri očevih jezuitih, v Palmotičevi 31. Popoldne ob pol 5-ih, molitvena vüra i slovenska predga s popevanim litanijami Matere bože.

Štrto nedelo ob 5 vüri se pa sestajamo pri č. ss. vsmilenkah v Gunduličevoj vul. 12. Spored naših sestankov obstoji iz govora našega g. voditela, pesmi, šalivih govorov i deklamacij.

V Zagrebi obstoji deklüško zavetišče „Ognjišče“, obstoječe iz 4 sob, kopalnice i kühinje, ki ga vzdržuje naša slov. Marijina kongregacija. Toliko v vednost, deklam, ki prihajajo v Zagreb po zaslüžki.

Prav lepe pozdrave pošilave iz Zagreba g. vredniki Klekl Jožefi, vsem čtevcom „M. Lista“, celoj beltinskoj fari i njenim gg. dühovnikom pa dragim domačim, družbenke

Magdič Uršika i Zorko Hedvika
iz Ižakovec.

Zmaga sv. Martina, nasledüjmo ga.

„Spodobno je kralstvo nebesko k gorčičnomi zrüni“, pravi Jezuš. Nebesko kralstvo, ta najveksa reč toga i drugoga sveta i to najmenše gorčično zrno kak si moreta biti spodobna? Pa sta. Jezuš je pravo. Glejmo to spodobnost. Gorčično zrno mora počiti, to je z sebe se spozabiti, mora prenehati živeti, te njemi zrastejo klice i poženejo steblo, ki pa se mora kopati v rosi nebeskoj i se toplomi sunci nasmejati, tak pride do visine, ka do še nebeske ftice iskale zavetje na njem. Isto je z nebeskim kralstvom. Kak je to zrno moglo delati, da je svoj namen, svojo visokost dosegnolo i dalo zavetje nebeskim fticam, ravno tak mora delati človek, da dosegne svoj namen, da de nosio bože kralstvo v svojoj düši, to je milost posvečüjočo i da de ednok počivao v zavetji toga kralstva v večnoj domovini. Sveti Martin je zgled za to delavnost. Gledajmo jo, ravnajmo se po njej, da mo vredni sad njeni vživati tü na zemli i na drugom sveti.

Lübleni Jezuš je pravo ete reči: Moj Oča dozda delo i jaz delam. Bog je lübezen. Njegovo delo je lübezen. Oča nebeski vsikdar doprinaša delo lübezni i jaz ravno tak. To delo lübezni je pa naše zveličanje. To pomenijo njegove reči. Zato

je pravo: ka hasni človeki, če celi svet dobi, na svojoj dūši pa škodo trpi. Reši svojo dūšo, je njegova prva zahteva do nas. Samo zato nas je stvoro, i samo zato nas je odrešo i samo za to nas je posveto. Vso večnost ne dela Bog drūgo, kak nazveš-čava svojo lūbezen za naše rešenje. Zato zahteva tūdi od nas i mora zahtevat po svojoj pravičnosti i lūbezni, da isto delamo,

Sv. Martina podoba na glavnom oltari v Martjancih.

da najmre skrbmo v prvaj vrsti za svoje dūšno zveličanje. To delo je pa dvojno. 1. Moramo se boriti proti slabomi i 2. moramo slabo z dobrim premagati.

Celi svet je v hūdobijo pogrožen. Tak pravi sv. Dūh Bog. I ta hūdobija je, kak nam isti razlaga v pismi sv. Janoša, je poželenje oči, poželenja tela i gizdost žitka. To je tisto lagoje, proti šteromi se mora vsaki človek boriti. Poželivost tela, nečistost, pijanost, nezmernost, — poželivost oči: posvetnost, skopost, — gizdost žitka: nad drūge se zvišavati, siromake zame-tavati, to so tista vojska pekla, z šterov se mammo vsi boriti i

štero moramo vsi premagati. Premagamo jo pa, če si nasprotne jakosti spravimo. To je borba za dobro. Dober Bog, ar je sama dobrota, nam da močno orožje za to borbo i to orožje nosijo v svojih rokaj svetniki. Teh zgled nam nūdi tisto močno orožje, z šterim toga nevarnoga sovražnika premagamo. Sveti Martin za nas ponūja isto orožje, primlimo za nje, da premagamo trojno hūdo i si spravimo nasprotne jakosti.

Sv. Martin je premagao v sebi poželjenje tela, ostao je čisti mladenec. Vojak je bio, pa je ostao čisti. Bogat je bio, pa je ostao čisti. Zmagao je, ar se je ogibao prilik na greh zapelavajočih i rad je molo. Že kak mali deček je vujšo od doma ne v krčmo, nego k verskomi navuki. Rad je molo i svojo molitev je zavlekeo skoz dugo noč i to v celom življenji. Ki pa prosi, dobi, pravi Jezuš. Glejte orožje proti poželjenji tela.

Premagao je poželjenje oči. V strašnoj zimi je na dvoje vrezao z sablov svoj vojaški plašč i oblekeo nagoga siromaka. Pa Kristuš je bio te siromak i njemi je v sneh nazaj prineseo polovico odrezanoga plašča z rečmi: „Martin, verski novinec, me je z tem plaščom oblekeo“. Jasno so tū posvedočene Jezušove reči, da ka siromaki včinimo, zaistino njemi včinimo. Premagao je gizardost žitka sv. Martin. Odpovedao se je vsakoj sveckoj časti i se je potegno nepoznan v samoto. Za škofovsko čast so ga mogli prisiliti i samo z nekov jalnostjov so ga dobili verniki. Lūbo je molitev, lūbo je siromake, lūbo je poniznost, zato so njemi angelje popevali pri smrti. Zato moli z navdūšenjom Maticerkev to krasno molitvico na njegov god: *O, blaženi mož, šteroga dūša nebesa vživa! Veselijo se njemi angelje, radūjejo nad-angelje, šereg svetnikov ga pozdrayla, vojska devic ga zove: Ostanj z nami naveke*“. Lūbezen do molitve, lūbezen do siromakov i lūbezen do poniznosti je tisto orožje, štero nosi v svojih rokaj sv. Martin i nam je ponūja, da je primlemo v roke i zmagamo, kak je on zmagao. Primlimo je v svoje roke. Primlemo je pa, če te tri jakosti prosimo od njega. Če bomo radi molili, ponizno, z vūpanjom, dobimo, ka prosimo, ar je to Jezuš obećao: „Prositi i dobiti“. Prositi pa moramo tisto, ka nam je prva dužnost: da rešimo svojo dūšo. Če bomo lūbili siromake, Jezūša samoga včinimo za svojega dužnika, ki je sam povedao, da de na sodnji den po smilenosti rešavao, zveličao dūše, po trdosrčnosti pa pogūblao. Lūbimo poniznost, to je, bodimo zadovolni i potrplivi, ve je Jezuš pravo, ka s potrplivostjov rešimo svoje dūše. Vse to pa tūdi dosegnemo, ar je sv. Martin veliki prijateo boži i nam sprosi vse te milošče, če je ponizno i vdano pa z vūpanjom prosimo od njega.

Gda se je sv. Martin z Francoskoga vraćao v Pannonijo, naše kraje, je k njemi pristopo hūdi dūh pa njemi je pravo: Kama koli ideš, te sprevaJam. I tak je tūdi vćino. Nešetokrat ga je skušavao, a sv. Martin z svojim trojim orožjom ga je vsikdar premagao. Njegove goreće molitve, poniznosti i vrel lūbezni do siromakov ne mogo prenesti, zbećao je. Delajmo po njegovom zgledi i zmagaj nam je zagotovlena.

Detece Marijika je prikazana v cerkvi.

Novembra 21. obhajamo lepi, prisrčen osvetek, Marijikino prikazanje v cerkvi Jeruzalemskoj. Komaj tri leta je bila te stara Marijika, i že so jo stariše odnesli od doma v cerkev, naj bi se tam vzgajala v pobožnosti. Pa oba stariša sta bila svetiya, vendar sta oddala dete v cerkveno vzgojo, ka s tem pokažeta vsem starišom ognjeni zgled, ka so dužni za vzgojo dece, za dobro vzgojo dece vse žrtvovati, vse aldüvati. Kak teško je bilo Sv. Joakimi i sv. Ani jedino hčerko v starosti, kda bi njima najbolje bila potrebna, püstiti iz očinske hiše vkraj! Pa vendar sta to dragevole včinola z lübezni do Boga, naj spunita njegovo sveto volo i naj svojoj hčerki preskrbite nedužno odgojo i vse potrebne znanosti za rešenje düše. Kak teško je bilo tüdi deteti tak gingavomi ostaviti domačo streho i iti v kraj od ajteka i mamike med nepoznane lüdi. A šlo je, ar sta mamika i ajteka tak želela, ar je spoznalo, ka je to boža sveta vola. Zgled za deco, ka mora stariše bogati, ki je na dobro včijo i je dužna obiskavati kak Marijika takše družbe, kde se düša ne kviri, nego samo spopolnjuje.

Detece Marijika, lepo te prosimo, vužgi z svojim zgledom na tvoje nasledüvanje našo dečico, ka de se ogibala vsake, količkaj slabe i nevarne družbe i ka de se kak ti rada vadila v pobožnosti i potrebnoj znanosti. Navči našo deco bogati svoje stariše, kda je na dobro včijo, starišom pa sprosi dühovno moč, ka vse včinijo za krščansko vzgojo svoje dece i se ne strašijo nikšega trüda i nikših potrošov, da deco svojo dobro odgojijo.

*Marijika, Marijika,
Kak srečna bila si,
Kda ajtek ino mamika
Püstila te v cerkvi:
Si z Bogom samo združena
Preživlala vse dni,
Od greha, sveta ločena,
Kak srečna, srečna si!*

Srčen.

Ne pij!

Stari Rimlani so meli pregovor od boga pijanosti Bachusa. Glasi so: *Bachus cum Venere*. Pomeni, ka *Bachus* ne hodi sam, nego pride k njemi v družbo tüdi *Venus*, to je boginja nečistosti. Pijanost i nečistost se za roko držita i pijanost brez nečistosti nemore živeti. Alkohol slabi volo, otemni razum, poleg toga pa vužiga strasti. Pitaj samo nečistoga mladenca, ka ga je pripelalo do najvekše nesreče, ka je zgübo nedužnost i vkradno nedužnost tüdi nesrečnoj dekli, štere je zapelao! Odgovori ti: ne sam znao, ka sam delao, pijan sem bio. V pijanosti je mladi človek takši,

kak konji, ki se pačijo. Tej ne gledajo kama bežijo, jeli k sohi, jeli k trnji, jeli k železnoj brani. Tej samo bežijo, pa čeravno se vse razmesarijo, noro drviyo naprej, ar je goni strast. Ravnotak se godi mladomi človeki, če se rad zapoji. Strast se zbūdi v njem, poželivost ga vleče i slepo ide za njov, čeravno si nešteto sramote, dūševnoga i telovnoga kvara pripravi, čeravno njemi ešče vrednost i zdravje ide na kvar, njega vleče strast, ar ga alkohol napravi slabiča, nespametnoga i pokvarjenoga. Pa ne misli, draga mladina, da samo pijanost pela tak daleč. Že sama malo prek mere vživana alkoholna pijača ma isti včinek, čeravno nedela tak hitro, kak pri pijanosti. Zato ogibli se alkoholni pi-jač kak najbolje i zvūn istinske potrebčine je ne vživaj i te tūdi kak najbolje trezno.

I ti mladenka, misliš, ka bi bila zapelāna, če ne bi po ple-sišči ednok od ednoga, drūgoč od drūgoga dečka jemala piti? Omami te alkohol i privoliš vu vse, ka pijanec terja od tebe i zgūbiš najdragši kinč, ki je samo eden edini, venec devištva. Moj Bog, kakša sramota na sodnji den, kda opaziš milijarde deviških deklin, ovenčanih z vencom najlepšim, ki jih je vsega-mogočna roka boža samo mogla stvoriti, ti pa nosiš na glavi sramoto, štero si si spravila te, kda si se pijanci dala v roke, pijanci, ki ga vidiš med pogūblenimi. Tebe je rešila pokora, njega je pijanost pokopala v večno pogūblenje.

Leta i leta dugo si bila poštena, vzgledna deklica, eden je-dini ples, edna jedina veselica te je pogūbila i si postala vla-čūga, ar si se korāžila, kak znaš piti. Na sodnji den pokažeš, kak znaš tūdi večno goreti. Uboge zapelane mlade dūše. Živlen-je bi dao za vas, če bi vam mogo vsaditi v srce nezlomlivo volo, raj vmreti, kak zlūbiti alkohol, kak zgūbiti zavolo njega sveto nedužnost. Zdravniki nam grozovite pelde kažejo, kak strašne spolne bolezni so dobili po ednom jedinom nečistom grehi vnogi, šteri beteg je potem strašo skoz celo življenje i jim napravo zakon nesrečen i potomce lazare. Mladenec i mladenka, ostanita čistiva! Čistiva pa ostaneta pa samo tak, če ta popol-noma trezniva. Povej mi mladenec i mladenka, povejta mi, da li je vredno bilo za hipno nasladnost teliko zgūbiti tistoga, ka je večne vrednosti? Da li je vredno bilo zavolo hipne naslad-nosti si nakopati za celo življenje nesrečo i ešče za večnost ne-skončni zgūbiček, da ne gučim od večnoga pogūbljenja, šteroga naj vaj reši smileno Srce Jezušovo po ostroj pokori. Mladina, vari se alkohola.

KALENDARJE.

Kalendarje so se doštampali. Zdaj se vežejo. Razpošilati je začnemo že te mesec. Nišče jih ne dobi, ki ne plačao celo-letne naročnine. Vsaki ga dobi brezplačno, ki je plačao letošnja naročnino i bo tūdi k leti naročnik. Novi naročniki ga dobijo tūdi brezplačno, kak plačajo letoletno naročnino za leto 1938. Cena kalendara je v državi 8 Din., prek mej države pa 12 Din. V toj cenī je notri poštnina i zavijanje.

Lendava. Lendavska cerkev se popravlja i popravki ido do kraja. Na Katalenje, gda je glavno prošćenje te cerkve, de cerkev popolnoma prenovljena znotraj i zvünaj i bo zgledala po rečaj svetoga Pisma, kak zaročnica okinčena za svojega zaročnika. Jezuš, zaročnik dšš, je vreden, da njemi zaročnice, verniki, postavijo kem dostojnejše prebivališče. Cerkev je dobila na zvünaj i znotraj ščista novo lice i je postala edna najlepših cerkev ne samo v našoj okolici, nego tšdi daleč okoli. Vodstvo te velike fare, posebno pa več mesecov trpeče popravljanje cerkve, je podkopalo gorečemi plebanoši, Bakan Števani, zdravje i so zaprosili dva mesečni dopust, ki so ga tšdi dobili. Mesto njih so vodili župnijske posle g. Halas Daniel, prvi kaplan. Šolska deca bo mela ođsehmaso vsako nedelo šolsko mešo.

Novo pozvanje v misijone. Častita sestra Doma Ivana, doma iz G. Bistrice, je odpotšvala v Jšžno Ameriko, da pomaga že tam stoječim sestram za povrnjenje grešnikov i poganskih Indijanov. Naj jo vodi presladko Srce Jezušovo.

Navuk za deviški tretjired, kak vsako leto, bo letos tšdi decembra 8. v Črensovcih po večernici. Večernice ob 2. Vsaka kotriga naj si prinese listek, v šteroga se spiše, da je zaoblšbo čistosti ponoviła. Ednok bodo te kratke črkice dosta, jako dosta zalegle i prinesle neskončno slavo i diko i javno zahvalo na sodnji dena. Kotrige najmre daršujejo svoje čisto življenje za sveto katoličansko Matercerkev i njene dšhovnike, da se rešijo dšše na tom sveti greha, v očiščilišču pa trpljenja i da Jezušovo Srce ma teliko dšhovnikov i tak svete i pobožne, keliko jih šče meti i kakše šče meti. Zyišeni, od Boga blagoslovljeni namen, ki slšži nedopovedljivo srečo i blaženost.

Zahvala. Toplo se zahvalimo božima slšžabnikoma, Antonu Martini Slomšeki i Frideriki Baragi, da je Marijin List naraseo meseca oktobra za edenajset komadov. V zahvalo prosimo po svetom Cirili i Metodi presladko Srce Jezušovo, naj njim da čast oltara, njiva pa naj s svojim dšhom napunita slovensko lšdstvo, naše liste i je razširita.

Popravek. Meseca oktobra smo objavili zahvalo za narastek Marijinoga Lista i se je pomotoma štampalo, ka je narastek za mesec oktober. Narastek meseca oktšbra objavljen je za mesec september.

Vganke. Ar od meseca oktobra ne smo dobili rešitve za vganke, ki so jako važne i za dšhovno življenje velike vrednosti, zato tiste ponovimo i v novemberskoj številki. Poglednite je v oktoberskom Marijinom Listi i nam do konca novembra pošlite rešitey.

Na znanje. Ki ma kakši poseo na vredništvi M. Lista v Črensovcih št. 9., naj vzeme na znanje, da je vredništvo odpreto vsaki den od 8 do 10 všre predpoldnom. Potem več ne i popoldnevi nigdar ne. Zato naj vsaki pride samo predpoldnom ođ 8 do 10. Dela je najmre jako dosta na vredništvi i na upravi i se to delo nemore redno vršiti, če se zvün določenoga časa moti osobje v pisarni.

Mesec november je posvečen pomoči za verne dšše. Što so te verne dšše? Tiste, ki so brez smrtnoga greha prišle vu večnost i se tam morejo v ognji čistiti, dokeč se ne ščistijo. Ka je zamazanoga, pravi Boža reč, v nebo ne more priti. I te očiščavajoče se dšše so naši stariše, bratje, sestre, poznanci, dobrotniki, veščarje, farniki, z šterimi smo vnovokrat vkšp bili na sveti. Nikaj nas ne loči od njih dršgo, kak da njihovoga tela ne vidimo. Njihova dšša, štera je gučala z nami z njihovimi všstami, štera nas

je ljubila ž njihovim srcem, štera nam je pomagala ž njihovimi rokami, tista onaista duša žive. Žive i trpi. Kelko dobrot smo dobili od nje? Od tiste, ki trpi. Pa bi jo mi pustili v trpljenji? Jeli bi lübezen tak povračüvali? Naj se nam smilijo naši domači! Naj se njim odpre naše srce! Naj se gene nad njihovov nevoljov naša duša, kak se je njihova nešetokrat genola nad našov i nam je pomagala. Pomagajmo njim. Oni so potrebni smilüvanja. Bodimo smileni na zemli, te oni dobijo smilenje na drugom sveti. Dnes vütro bomo se pripravljali na zidavo prve hiše za siromake Slov. krajine, za zidavo Doma sv. Frančiška. Potrebüjemo ešče jako dosta, da jo möremo gorpostaviti. Bodite smileni do siromakov, darüjite za njihovo hišo i to vaše smilenje poklonite za vaše pokojne. To smilenje je tak velikoga plačila, da odpre vašim trpečim ne zemelско, nego nebesko hišo. Pristopite te mesec vsi k Drüšivi Doma sv. Frančiška i pomagajte prvo hišo zgraditi. Na leto date prostovolni dar, če samo 25 par, pa je zadosta. Sv. meše, ki do se pa za vas služile v življenji i po smrti, vam v obilnosti povrnejo vsaki najmenši dar. Bodite smileni do siromakov na zemli, da vaši pokojni dobijo smilenje na drugom sveti.

Luciferov razglas za nedostojno žensko obleko.

V listi „L' Amico Serafico“ v Buenos Airesi je propaganda za javno jakost objavila sledeči

RAZGLAS.

Gospem i gospodičinam stavlamo na razpolago velikü salon z napisom „Sodoma i Gomora“ v vülici Nesramnosti na yogli Večnoga Pogübljenja. Naše zadnje modne novosti lehko porabijo brez razlike lažlive gospe, lehkoverne küharice i razvüzdane gospodičine. Velika zbira jank nad kolena, skozvidnih nogavic-štrumpf, rokavcov brez rokavov, žüvinske nagosti itd. vu vsakvrstnoj farbi i z najfinejšim šminkom za lice.

Ta moda je narejena za onečastilce cerkve, za nevredna prečiščavanja z vragom v teli. Okraski za žene brez pameti i sramü i za tiste, štere ne ljubijo, se Boga ne bojijo i zednim vse drugo. Obleke iz salona Sodoma i Gomora so najpripravnejša za razstavo nagote, za vüžiganje strasti i za zape-lavanje düš v pekeo.

Predmeti so naročeni — naravnost iz Babilona (Paris!) Za lepe vzorce se poklanjajo bogate nagrade: prepast gospodarstva z brezplačnim gostüvanjom v peklenске brezдне.

Vse ženske, štere ščejo počastiti to trgovino, postanejo z samim tem djanjom verne širitelice vraga. Računi se točno poravnajo za vremen smrti.

Generalni upraveito

Lucifer.

Priporočali bi vsem Evinim hčeram, štere so nagnjene na gizdavo nošnjo v svojoj osebi ali v svojoj deci, da te razglas prečtejo i si ž njega naberejo potrebne navuke;

Pošta.

Na znanje. Vrednik Marijinoga Lista g. Klekl Jožef so eden mesec počivali kre morja, da si okrepijo poslabšano zdravje. Pisma na njih naslovena neso se za njimi pošiljala, nego so čakala doma. Zato se oprosijo vsi, ki čakajo od njih odgovor, da so potrplivi, ar je prišlo preveč dosta pisem vküp i na te nemogoče dati hitro odgovora. Počasi vsi dobite odgovor.

Širitelom. Oprosijo se širitelje, da že zdaj začnejo nabirati nove naročnike za Marijin List. Ž ednim se oprosijo, da naberejo zaostalno naročnino i jo kak najhitrej dapošejo, ar je veliko pomenkanje v tiskarni.